

metro

19. 6.–11. 9.

Vydavatel Studio DVA

SKANOLÁ

Divadlo Palace | Divadlo Hybernia | Letní scéna Vyšehrad

metropolitní léto hereckých osobností

LETNÍ
SPECIÁL 2011

Letní
recepty
osobností
CO JEDÍ SLAVNÍ

NEVAŘÍM,
PROTO SE
NEOBJEVUJI
V TELEVIZI

RODEN
A KRAUSOVÁ
PROPRŠELA JIM
DOVOLENA

EVA
HOLUBOVÁ
MA
MILENCE

herecké
osobnosti
SE ODSTĚHOVALY
ZE ŠVANDOVA DIVADLA

Kryštof Hádek

MEZI DVĚMA ŽENAMI

IVA JANŽUROVÁ
POMALU SE NENÁPADNĚ
VZDÁLIT

MOJMÍR MADĚŘIČ
VÍTEŽ TANEČNÍ
SOUTĚŽE

DOHAZOVAČKA
IVANA CHÝLKOVÁ

Léto bez Studia DVA
by nebylo tím pravým létem...

Takže jsme tu zas!

Po loňském omračujícím úspěchu muzikálu Hello, Dolly! s Ivanou Chýlkovou v hlavní roli přichází Studio DVA tentokrát se dvěma původními českými novinkami, které uvidíte v Divadle Palace na Václavském náměstí a na Letní scéně Vyšehrad. Sezona METROpolitního léta hereckých osobností trvá od června do poloviny září a hraje se prakticky každý den.

Co nás tedy čeká? První novinkou je Soukromý skandál dramatika a režiséra Patrika Hartla, který se dotýká lehce kritickým ostnem nejruznějších fenoménů dneška, od absurdně propletených osobních i profesních vztahů, přes podléhání trendům, až po manipulativní působení médií. Nenajdeme tu ale vztyčený prst, spíše komediální nadsázku a možná i akčnější scény. O příběhu hry se nehodí prozrazovat všechno, spíše tedy jen naznačíme. Mladý muž a starší žena, nebezpečný virus pravdy, žárlivost a rvačka o ženskou, mužský narcisismus a ženská bláhovost... Zdají-li se vám tato témata zajímavá, určitě přijďte během léta do Divadla Palace.

Druhý původní český titul se jmenuje Prší. Přímo pro trojici herců, doslova rodinný tým (Jana Krausová a bratři Karel a Marian Rodenové), hru napsala dramatička Eva Prchalová. Spoluatorem se stal Adam Kraus, který jako režisér text hry dotvořil přímo pro konkrétní potřeby protagonistů. Příběh s lehce mystifikační zápletkou jistě diváky zaujme, jen doufejme, že ono PRŠÍ zůstane jen v titulu hry...

Na Vyšehrad zapište i na další zajímavé převzaté projekty, od nás i ze „zahraničí“. Na Letní scéně se totiž představí legendární autorské představení Ivy Janžurové a Stanislava Remundy Vrátiš se ke mně po kolenou. Herečka, která právě oslavila významné jubileum, při této příležitosti zavzpomínala nejen na vznik rodinného představení, ale také na oblíbené role své mnohaleté divadelní kariéry.

Další host vám rovněž nebude neznámý. Bratislavské Štúdio L+S, konkrétně dvojice Milan Lasica a Milan Kňažko, přiveze představení Na fašírky mi nesiahať, při kterém se nejen báječně pobavíte, ale také si ověříte, zda nemáte s jazykem našich sousedů problém.

Program divadelních představení Studia DVA a jeho hostů letos doplní i několik exkluzivních koncertů. Kromě Slovenky Szidi Tobias (přivítáme ji dokonce dvakrát!) vystoupí Yvonne Sanchez, Lenka Dusilová, Berenika Kohoutová či Dan Bárta.

V našem zvláštním vydání přílohy Skandál máte možnost přečíst si tentokrát kromě informací o jednotlivých představeních a rozhovorů také další drobníčky. Můžete tu najít aktuality, glosy nebo inspirativní letní recepty...

Přejeme vám hezké SKANDÁLNÍ léto
a spoustu příjemných divadelních zážitků
se Studiem DVA.

anketa ? Co budete dělat v létě ?

**IVA JANŽUROVÁ
HEREČKA**
Vždycky se na léto moc těším. Mám sice ještě nějaké pracovní závazky – do-
táčím seriál pro Českou televizi Život je p(ł)es, ale pak si snad chvíli odpočinu. A budu se těšit s vnoučaty.

**YVONNE SANCHEZ
ZPĚVAČKA**
Intenzivně přemýšlím, jak se dostat k moři! A zůstat tam!

**MILAN LASICA
HEREC**
V červenci budeme hrát na Vyšehradě pět představení. Možná mě čeká ještě pár dní filmování, ale to zatím není jisté. A to je prozatím můj dosavadní program na léto.

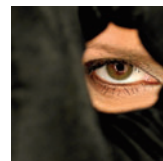
**MOJMÍR MADĚŘIČ
HEREC**
Když mám nejenom v létě volno, jsem výhradně na chalupě, kde je krásně, i když je ošklivé počasí.

**KRYŠTOF HÁDEK
HEREC**
Mám měsíc volna, ale nemám na tu dobu nic naplánovaného. Já mám léto rád v Čechách. I v Praze, protože spousta lidí je pryč. Ten letní pocit je takový příjemný – chodí se v pantoflích, zahrádky, pís-
kovny, koupání.

**KRISTÝNA FUITOVÁ
NOVÁKOVÁ
HEREČKA**
Určitě spoustu času strávíme s malou u rodičů za Prahou a taky vyrazíme někam k moři. Ale kam to bude, to ještě uvidíme.

**IVANA CHÝLKOVÁ
HEREČKA**
Budu užívat léta.

**PATRIK HARTL
REŽISÉR**
Nejvíce se těším do Tater. Moc rád chodím po horách. Rád se koukám do krajiny a kochám se. Někdy při tom cítím, že jsem šťastnej, že svět vypadá zrovna takhle, a že jsem se narodil a můžu to vidět. A pak se večer přecpu při all inclusive večeři, což dodá duchovním zážitkům příjemný bonus ukojené tělesnosti.

Jindřiška z Pelíšků píše porno

Kristýna Fuitová Nováková (28) se živí psaním porno povídek! A moc jí to nejde. Naštěstí je to jen součástí právě uváděné divadelní hry Patrika Hartla *Soukromý skandál*.

Pornoproducent její výtvary ve hře komentuje slovy: „...proboha ženská, co mi to píšete? Já po vás chtěl porno, a ne nějaký básnický metaforu... Vzpamatujte se a pošlete mi pořádně hard core!“ V civilu šťastná maminka dcery Rozárky (1,5) zkrátka romantickou duši nezapře...

tele graficky

NAĎA URBÁNKOVÁ DĚLÁ STRIPTÝZ

Jako speciální host v roli falešné nevěsty v *Hello, Dolly!* nejen zazpívá svoji slavnou píseň *Blondák s červenou bugatkou*, ale také divákům nabídne striptýz... Jak to dopadne? Stačí zajít v červenci nebo srpnu do Divadla Hybernia.

Herecké osobnosti se odstěhovaly ze Švandova divadla

Letošní METROpolitní léto hereckých osobností je přelomové. Po sedmi letech došlo ke změně vizuálu. Klasické portréty vystřídal provokativnější styl (K. Hádek s nahou modelkou). Na Letní scéně se kromě divadla odehrají také koncerty (např. Szidi Tobias, Dan Bárta a další). „Asi nejcitelnější změnou je opuštění Švandova divadla na Smíchově, kam byli diváci zvyklí chodit pravidelně od prvního ročníku, a přesun hlavního působiště do Divadla Palace,“ uvádí producent Studia DVA a METROpolitního léta hereckých osobností Michal Hrubý.

Eva Holubová má milence...

Eva Holubová (52) hledá útěchu v náručí mladšího partnera. A není divu. S manželem Karlem Schwarzem jsou už 25 let. Přední český virolog se věnuje více novým virům než atraktivní ženě. Postavu úspěšné PR manažerky se slabostí pro výrazně mladší kolegy napsal režisér Patrik Hartl.

Evě Holubové v podstatě na tělo. Přijďte se podívat do Divadla Palace na *Soukromý skandál* a posuďte sami, kde začíná a kde končí Lada Schwarzová, bezdětná, nepřístupná workoholička přezdívaná podle Margaret Thatcherové Železná lady. A co je Eva Holubová.

SALVY Z VYŠEHRADU

V červenci se opět z ochozů Vyšehradské pevnosti ozvou salvy. Tentokrát však způsobené smíchem, nikoliv zbraněmi. Několik dalších repríz oblíbených „encyklopedických her“ Vše o mužích a Vše o ženách zde bude uvedeno v rámci přehlídky METROpolitního léta hereckých osobností. Příjemný večer prožijete s Marošem Kramářem, Filipem Blažkem, Michalem Slaným a zástupkyněmi něžného pohlaví Annou Šiškovou, Monikou A. Fingerovou, Janou Krausovou a Jitkou Schneiderovou.

ADAM KRAUS REŽIRUJE SVOJI MATKU

Již podruhé se setkali při spolupráci matka Jana Krausová (57) a syn Adam Kraus (28). Společně s Karlem a Marianem Rodenovými připravují komedii navazující na divadelní hity *Otevřený manželství* a *O lásce*. Premiéra Prší 3. 7. na Letní scéně Vyšehrad.

Maroš Kramár koketoval s TV reportérkou

V živém vstupu do Zpráv Maroš Kramár (52) nepokrytě koketoval s redaktorkou a dokonce jí zpíval operní árie! „Myslíte, že mi to bude slušet? Abych nevypadal moc seriózně jako starý páprda. Vám to tedy rozhodně sluší. Nebývá časté, že se člověk setká za kamerou s takovou milou mladou slečnou. Mám neodolatelnou chuť vám zazpívat.“ To vše omylem viděly a slyšely i statisíce diváků u obrazovek. Spojení se studiem bylo navázáno dříve, aniž by si toho populární slovenský herec, zářící např. v divadelní komedii *Vše o mužích*, všiml. Scénku, která by byla jistě hitem na YouTube, můžete vidět naživo. Pochází totiž z nové hry *Soukromý skandál*, kterou uvádí Studio DVA v Divadle Palace.

tele graficky

KAREL RODEN ZDRAVÝ NEBO NEMOCNÝ?

„Jsem v agónii. Umírám. Jsem mrtev. Již cítím, kterak se lékařství na mně mstí.“ Na konci července se toto bude ozývat z úst Karla Rodena (49) z pražského Vyšehradu. Nastudování Molièrový komedie Zdravý nemocný zde uvádí Studio DVA.

SVĚTOBĚŽNICE NA VYŠEHRADE

Cesta muzikanta se nikdy nedá plánovat a Yvonne Sanchez není výjimkou. Učinkovala v Německu, Anglii, Izraeli, Portugalsku, Brazílii, Francii, Polsku, na Kubě a ve Spojených státech. 5. srpna rozezvučí tato polsko-kubánská zpěvačka i vyšehradskou Letní scénu. Yvonne nabídne koktejl jazzu, bossanovy i groove. Kritiky je označována jako dáma s hlasem, ze kterého v žilách tuhne krev!

METROPOLITNÍ LÉTO HERECKÝCH OSOBNOSTÍ V ČÍSLECH

Již osmý ročník divadelní přehlídky proběhne na třech scénách (Divadlo Hybernia, Divadlo Palace a Letní scéna Vyšehrad v Praze). V prodeji je celkem 101 představení na deset různých her a šest koncertů. Hello, Dolly!, hit loňského léta, se v Divadle Hybernia odehraje dvacetkrát.

Roden a Krausová propršela jim dovolená

Celý pobyt v malém klidném hotýlku, kam se vydali za odpočinkem Karel Roden (49) a Jana Krausová (57), jim propršel. Může za to spisovatelka Eva Prchalová a její hra Prší, která bude mít premiéru na Letní scéně Vyšehrad 3. 7. Z Karla Rodena v inscenaci udělala frustrovaného spisovatele, ocitajícího se na hranici mezi realitou a fikcí. Rozptýlit se ho snaží v pošmourném počasí kdesi v zapadlém hotelu Jana Krausová. Třetím do party je Marian Roden (47).

Iva Janžurová radí, jak odhalit manželova tajemství

Manželská poradna v podání letošní jubilantky paní Ivy (70) bude otevřena na Letní scéně Vyšehrad 28. a 29. července a také v srpnu. Crazy komedii Vrátiš se ke mně po kolenou, která je návodem pro ženy, jak odhalit skrývaná tajemství manžela, a pro muže, jakých chyb se vyvarovat, režíroval hereččin manžel Stanislav Remunda (83). Na repertoáru ji mají již od roku 1986.

Hello, Dolly! slaví

8. července proběhne v Divadle Hybernia již 50. repríza tohoto slavného amerického muzikálu v hlavní roli s Ivanou Chýlkovou (47) bez alternace.

Alexander Hemala se vrací na obrazovky

V nové roli se představí legendární televizní hlasatel Alexander Hemala (59). Přijal totiž nabídku na účinkování ve světové premiéře Studia DVA Soukromý skandál. „Řekl jsem si, že mám nejvyšší čas zkusit něco nového,“ prohlásil Hemala na první čtené zkoušce. Role sice není hlavní, ale je zásadní. V představení hraje zprávaře a funguje jako posunovač děje.

5 x 2 Milanové

Společně s bardy slovenského divadla Milanem Lasicou a Milanem Kňažkem můžete na Letní scéně Vyšehrad prožít od 6. července pět večerů, které se nedají nazvat ani komedií, ani dramatem, ani tragédií, ani muzikálem, ale prostě rozhovory. Na fašírky mi nesiahaj napsal Milan Lasica.

Vybrali jsme

pro vás kam J za dobrým divadlem

DIVADLO PALACE

začátky představení v 19.00

Václavské nám. 43, Praha 1, tel.: 224 228 814, www.divadlopalace.cz

19. 6. 2011	ne	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	P
20. 6.-24. 6.	po-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
29. 6.-30. 6.	st-čt	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
15. 8.-19. 8.	po-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
30. 8.-31. 8.	út-st	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
1. 9.-2. 9.	čt-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
5. 9.-8. 9.	po-čt	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
10.-11. 9.	so-ne	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	

**Informace
a rezervace
vstupenek
na internetových
stránkách**

www.studiodva.cz

Předprodej v pokladnách jednotlivých divadel a v sítích Ticketportal, Ticketpro a Ticket Art.

Předprodej na Letní scéně Vyšehrad v síti Ticketportal a také v obchodním oddělení Studia DVA, Novomlýnská 5, Praha 1, tel. 222 222 598. Pokladna na Letní scéně Vyšehrad je v provozu pouze ve dnech, kdy je představení.

DIVADLO HYBERNIA

začátky představení v 19.00 / divadlo je klimatizováno

nám. Republiky 3/4, Praha 1, tel.: 221 419 420, www.hybernia.eu

1. 7.-2. 7.	pá-so	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
6. 7.-9. 7.	st-so	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
11. 7.-13. 7.	po-st	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
17. 8.-19. 8.	st-pá	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
22. 8.-25. 8.	po-čt	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
28. 8.-31. 8.	ne-st	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	

CENY VSTUPENEK

Letní scéna Vyšehrad 399 – 469 Kč (činoherní představení), 169 – 469 Kč (koncerty), Hello, Dolly! 199 – 699 Kč, Divadlo Palace 289 – 399 Kč.

LETNÍ SCÉNA VYŠEHRAD

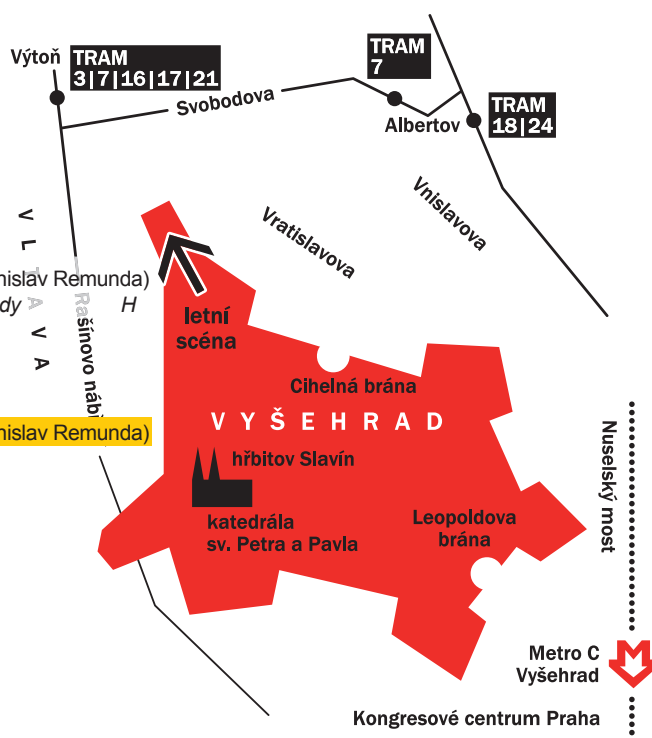
začátky představení a koncertů ve 20.00

adresa viz mapa

3. 7. 2011	ne	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	P
4. 7.	po	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
5. 7.	út	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
6. 7.	st	Na fašírky mi nesiahaj (Milan Lasica)	P
7.- 7. - 10. 7.	čt-ne	Na fašírky mi nesiahaj (Milan Lasica)	
11. 7.-14. 7.	po-čt	O lásce (Phillipe Claudel)	
16. 7.	so	Szidi Tobias	K
18. 7.-24. 7.	po-ne	Vše o mužích (Miro Gavran)	
25. 7.-27. 7.	po-st	Vše o ženách (Miro Gavran)	
28. 7.-29. 7.	čt-pá	Iva Janžurová – Vráťíš se ke mně po kolenou (Stanislav Remunda)	H
30. 7.-31. 7.	so-ne	Zdravý nemocný (Molière)	
1. 8.-4. 8.	po-čt	Vše o mužích (Miro Gavran)	
5. 8.	pá	Yvonne Sanchez	K
6. 8.-7. 8.	so-ne	Prší (Eva Prchalová)	
8. 8.-9. 8.	po-út	Iva Janžurová – Vráťíš se ke mně po kolenou (Stanislav Remunda)	
10. 8.	st	Lenka Dusilová	K
11. 8.	čt	Berenika Kohoutová & band	K
12. 8.	pá	Szidi Tobias	K
13. 8.-14. 8.	so-ne	Vše o ženách (Miro Gavran)	
15. 8.-16. 8.	po-út	Otevřené manželství (Dario Fo)	
17. 8.-18. 8.	st-čt	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
19. 8.	pá	Dan Bárta & Robert Balzar Trio	K
20. 8.-21. 8.	so-ne	Vše o ženách (Miro Gavran)	
22. 8.-28. 8.	po-ne	Vše o mužích (Miro Gavran)	
29. 8.	po	Vše o ženách (Miro Gavran)	
30. 8.-1. 9.	út-čt	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	

Změna programu vyhrazena!

Vysvětlivky: P - premiéra; K - koncert; H - host

Herce, který získal Českého lva za roli bouřliváka Egona Bondyho ve filmu Tři sezóny v pekle a na loňském Berlinale reprezentoval Česko jako „shooting star“, uvidíte i toto léto v projektech Studia DVA. Kryštof Hádek se letos dokonce stal „tváří“ METROpolitního léta hereckých osobností.

Letní jízda

Kryštofa Hádky

Vzpomínáte na svou první roli ve Studiu DVA?

Bylo to asi před šesti lety, kdy jsem hrál s Janou Krausovou v představení Den jako stvořený pro lásku. To byla adaptace dvou Saroyanových povídek a hodně mě to bavilo. Byl jsem rád, že tahle věc přišla před Absolventem. Předtím jsem totiž moc divadelních zkušeností neměl. Z konzervatoře jsem odešel (pozn. v době, kdy natočili Tmavomodrý svět), chvíli jsem studoval herectví v Anglii. Pak jsem byl chvíli v angažmá v Městských divadlech pražských, kde jsem začínal Rychlími šípy a hrál jsem třeba v Šakalích létech, která teď měla premiéru. Se Studiem DVA dělám už pátou věc a ta spolupráce mi vyhovuje. Člověk není tak svázaný jako v angažmá, kde spousta věcí nejde.

V čem vás tedy letos budou moci diváci vidět?

V Absolventovi, kterého hrajeme od roku 2005. Pak alternuju s Michalem Slaným Kornelia Hackla v Hello, Dolly! a letos přibyl Erik v Soukromém skandálu.

Váš Erik ze Soukromého skandálu je mladý muž, který „laškuje“ se starší dámou. To už jste na scéně i ve filmu zažil několikrát.

Tentokrát je to ale trochu jinak. Většinou to bývalo tak, že jsem hrál panice nebo kluky, kteří se potřebují „zaučit“ u zkušenějších žen, ale to není tenhle případ. O sex tam nejde, spíš o intriky, kariérismus, nějakou manipulaci.

Myslíte, že je váš hrdina ze života? Myslím tím vypočítavým dvořením se vlivné starší ženě?

Myslím, že ten princip funguje, i když tady samozřejmě jde o divadelní licenci. Docela dobře si dokážu představit, že by se to mohlo stát. Pokud by to bylo tak nastavené jako v tom příběhu, kde ty věci do sebe logicky zapadají.

Hrál jsem panice nebo kluky, kteří se potřebují „zaučit“ u zkušenějších žen.

Hra má komediální nadsázku, ale postavy jsou dost realistické. Jaký je ten Erik? Je to záporná postava?

Je, ale sporně. Vlastně, já ho svým způsobem dokážu pochopit, i když nesouhlasím s tím, že jde tzv. přes mrtvolu.

On tam o sobě i říká, že jsou mu lidi lhostejní. Na druhou stranu, v tomhle prostředí ambiciózních manažerů, kteří to mají nalajnované, to asi tak chodí. Občas mě napadnou i konkrétní lidi, třeba z politické sféry, kteří nemají morální zábrany vůči druhým.

Má to sice vymyšlené, ale moc štěstný asi není...

Myslím, že asi ne. Šťastný člověk by se tak nechoval. Patří k takovým lidem, kteří jdou za svojí kariérou s chladnou hlavou, využívají svých schopností k získávání vlivu, informací, peněz. Ta postava mě baví, protože kolem nás se takové věci dějou pořád.

Je podle vás doba drsnější než dřív?

Myslím, že ne. Tahle DNA je tady odjakživa, od té doby, co se vynalezly nástroje na obdělávání půdy. Od té doby, co člověk přestal být sběrač.

Občas mě napadnou i konkrétní lidi, třeba z politické sféry, kteří nemají morální zábrany vůči druhým.

Dozvěděla jsem se, že jednou z vašich vášní je jízda na kole. Je to tak?

Mě to hodně baví. A těší mě, že na kole začalo jezdit strašně moc lidí. Já se účastním i cyklojízdy. Režisér Martin Mareček o tom natočil dokument Auto*Mat. Jde o to, že si Pražané musí vydobýt věc, která je třeba v Hradci a jinde úplně normální – a to místo pro cyklisty. Praha je zrádná v tom, že je kopcovitá, ale mně to nevadí. Kolo je podle mě v Praze nejlepší přemístovadlo. Úspora času. V centru je to rychlejší než jet tramvají.

Mluvil jste o cyklojízdech. Co to je?

Ty hromadné cyklojízdy jsou k tomu, aby ukázaly lidem, že jízda na kole je regulérní způsob a součást dopravy a hlavně, aby si řidiči zvykli, že se to bude objevovat čím dál tím víc. Zrovna včera byla jedna taková cyklojízda. To se jede Prahou, z radosti. Je to takový happening, demonstrace. Bavi mě i ty menší, ale ty větší s asistencí jsou skvělá zábava. Na velké jarní cyklojízdy bylo kolem 3000 lidí – to byla ucpaná magistrála. V Praze to není zatím tak často, ale třeba v Paříži každý měsíc lidi vyrazí do ulic na všem možném. V Bratislavě se zase jezdí na kolečkových bruslích. Vypadá to, že se kola v Praze docela chytají. Nedávno jsem stál s kolem na přechodu a bylo nás tam pět. Z toho jsem měl ohromnou radost.

O čem jsou jednotlivá představení

Pro snadnější orientaci v pestré nabídce METROPOLITNÍHO LÉTA hereckých osobností jsme pro vás připravili stručné obsahy jednotlivých představení.

LETOŠNÍ NOVINKY

SOUKROMÝ SKANDÁL

(Patrik Hartl)

Komedie o lásce v době finanční krize. Groteskní příběh o mladém manažerovi, který po uši v dluzích využije celosvětové pandemie upřímnosti a pokusí se kvůli penězům svést svou stárnoucí nadřizenou, aniž by si uměl představit, jak velký skandál tím způsobí.

Hrají: Kryštof Hádek, Eva Holubová, Maroš Kramár, Kristýna Fuitová Nováková, Alexander Hemala
Režie: Patrik Hartl

Světová premiéra 19. 6. 2011 v Divadle Palace

PRŠÍ

(Eva Prchalová / Adam Kraus)

Komedie navazující na divadelní hity Otevřené manželství a O lásce. Spisovatel ubytovaný v malém, klidném hotelu, se ocitá na hranici mezi realitou a fikcí...

Hrají: Karel Roden, Marian Roden a Jana Krausová
Režie: Adam Kraus

Světová premiéra 3. 7. 2011 na Letní scéně Vyšehrad

NA FAŠÍRKY MI NESIAHAJ

(Milan Lasica)

Štúdio L+S v koprodukcii se Studiem DVA

Ani komedie, ani drama, ani tragédie, ani muzikál, ale rozhovory. To je to nejběžnější, s čím se v životě potkáváme. Potřeba mluvit s někým. Vyměňovat si názory. Nebo se jen utvrzovat ve vlastním přesvědčení. Nebo zůstat v přesvědčení, že před námi na to ještě nikdo nepřišel.

Hrají: Milan Lasica, Milan Kňažko

Režie: Peter Mikulík

Premiéra v rámci METROPOLITNÍHO LÉTA hereckých osobností 6. 7. 2011 na Letní scéně Vyšehrad

PRŠÍ – ZKOUŠKA

HELLO, DOLLY!

(Jerry Herman / Michael Stewart)

Slavný americký muzikál s živým orchestrem!

Premiéru měl před 46 lety v New Yorku a „rozdrtil“ všechny dosavadní broadwayské rekordy.

Hrají: Ivana Chýlková, Jaromír Dulava / Josef Carda, Simona Babčáková / Monika A. Fingerová, Kryštof Hádek / Michal Slaný, Jan Meduna, Berenika Koutová, Mojmir Maděrič, Petr Pěkní, Martin Sochor, Roman Štabřík a další, speciální host: Naďa Urbánková nebo Yvonne Přenosilová

Režie: Ondřej Sokol, hudební nastudování: Kryštof Marek; **UVÁDÍME S ANGLICKÝMI TITULKY**

O LÁSCE

(Phillipe Claudel)

Je půlnoc. Hodina pravdy. Hodina, kterou si „ON“ a „ONA“ vybrali pro uspořádání vzájemného zúčtování. Francouzská konverzační komedie.

Hrají: Jana Krausová a Karel Roden

Režie: Adam Kraus

OTEVŘENÉ MANŽELSTVÍ

(Dario Fo a Franca Rame)

Zoufale jedovatá tragikomedie o odvrácené straně lásky.

Hrají: Karel Roden, Jana Krausová a Marian Roden

Režie: Patrik Hartl

VŠE O MUŽÍCH

(Miro Gavran)

Aneb jak muži sami sebe vidí, za co se nestydí i stydí. Jak to dopadá, když se testosteron smíchá s city a striptýzem. Tragikomedie o mužích pro ženy, aby je opět nepochopily.

Hrají: Maroš Kramár, Filip Blažek, Michal Slaný

Režie: Jana Janěková

O LÁSCE

VŠE O ŽENÁCH

(Miro Gavran)

Komedie Vše o ženách je hra o mužích, kteří se domnívají, že všechno ví... a to nejen o ženách.

Herecký koncert tří skvělých hereček z nichž každá se představí v pěti rolích v rytmu songů 60. let 20. století.

Hrají: Anna Šišková / Monika A. Fingerová, Jana Krausová a Jitka Schneiderová

Režie: Jana Janěková

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

(Molière)

„Po mně je veta. Jsem v agonii. Umírám. Jsem mrtev.“ Již cítím, která se lékařství na mně mstí.

Brilantní a notoricky známá Moliérova hořká komedie o panu Arganovi, z něž bezbřehá hypochondrie udělala sobce.

Hrají: Karel Roden, Jana Krausová, Kryštof Hádek / Jaromír Nosek, Kristýna Fuitová Nováková / Monika Zoubková, Kristýna Janáčková / Martina Šimíčková, Hana Havlicová, Marian Roden, Petr Pěkní, Jakub Maceček, Tereza Roglová / Linda Keprtová / Marika Žáková
Režie: Jakub Maceček

HOST

VRÁTÍŠ SE KE MNĚ PO KOLENOU

(Stanislav Remunda)

Divadelní společnost Ivy Janžurové a Stanislava Remundy. Crazy komedie, která je návodem pro ženy, jak odhalit skrytá tajemství manžela a pro muže, jakých chyb se vyvarovat, aby jejich manželství zůstala i nadále úsměvná.

Hrají: Iva Janžurová, Stanislav Remunda
Režie: Stanislav Remunda

VRÁTÍŠ SE KE MNĚ PO KOLENOU

NA FAŠÍRKY MI NESIAHAJ

OTEVŘENÉ MANŽELSTVÍ

VŠE O MUŽÍCH

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

KONCERTY

SZIDI TOBIAS

Koncert slovenské šansonové zpěvačky Szidi Tobias, zpěvačky s podmanivým projevem a hlasem, drsným jako Tina Turner a současně sametovým jako Tanita Tikaram. Svým chraplavým a zároveň sametovým hlasem nechává vzduchem poletovat písně plné melancholie, radosti i bláznovství.

YVONNE SANCHEZ

Magický hlas jazzové zpěvačky polsko-kubánského původu rozezná poprvé Letní scénu Vyšehrad. Yvonne Sanchez nabídne koktejl jazzu, bossanova i groove.

LENKA DUSILOVÁ

Zpěvačka, která nemusí křičet, aby její hlas byl slyšet...

BERENIKA KOHOUTOVÁ & BAND

Nový objev hudební scény. Zpěvačka pohybující se na pomezí popu a funky.

DAN BÁRTA & ROBERT BALZAR TRIO

Dan Bárta a Robert Balzar Trio nahráli svoje první společné akustické CD s názvem THEYORIES. Jedná se o vlastní úpravy skladeb interpretů, které Dana Bárta v jeho pěvecké kariéře nejvíce ovlivnily.

16. 7. so Szidi Tobias

5. 8. pá Yvonne Sanchez

10. 8. st Lenka Dusilová

11. 8. čt Berenika Kohoutová & band

12. 8. pá Szidi Tobias

19. 8. pá Dan Bárta & Robert Balzar

hudba

zapište si do diáře. . . hudba na Vyšehradě

V rámci off programu METROpolitního léta hereckých osobností je vedle divadelních večerů pod širým nebem připraveno nově na Letní scéně Vyšehrad také šest koncertů. K tradičnímu letnímu pražskému vystoupení slovenské šansonierky Szidi Tobias, které se letos uskuteční hned dvakrát, přibudou vystoupení polsko-kubánské jazzové zpěvačky Yvonne Sanchez, koncert projektu Dana Bártu s jazzovým seskupením Robert Balzar trio, jedné z nejtalentovanějších zpěvaček současnosti Lenky Dusilové a koncert Bereniky Kohoutové, jež na sebe jako zpěvačka výrazněji upozornila teprve před nedávnem.

Yvonne Sanchez

Jedinečná zpěvačka polsko-kubánského původu svým medově sametovým hlasem okouzila obecenstvo po celém světě. S hudbou začínala v rodném Polsku, kde hrála na bicí. Pokračovala pak v Německu hrou na kytaru. Vše skutečně odstartoval až rok 1994, kdy se přestěhovala do Prahy a začala zpívat. Sanchez prostě říká: „Zamilovala jsem se do Prahy. Něčím si mě zkrátka získala a já si řekla, že by bylo hezké tady nějaký čas žít.“ Magický hlas zpěvačky rozezná Letní scénu Vyšehrad 5. 8. ve 20 hod.

Z recenze na poslední album My Garden:

„Ačkoliv se album de facto nese v jedné náladě a s výjimkou úplného finále v titulní písni nesměřuje do roztančených ulic Ria jako spíš do tamních zakouřených barů, je aranžérsky velmi rozmanité, díky množství vynikajících participujících hudebníků zní každou vteřinu skutečně zajímavě, tzn. že daleko přesahuje hranici pouhé domácí či barové kulisy, k níž spousta podobných nahrávek – a to i od světově mnohem známějších umělců – inklinuje.“ Ondřej Bezr, iDNES.cz

Szidi Tobias

Pochází ze železničářské rodiny. Dříve než vstoupila do uměleckého světa, prošla různými povoláními. Pracovala jako dělnice v koksovně, v městské knihovně i v divadle jako nápověda. Szidi Tobias, vlastním jménem Sidónia Tobiášová, je členkou souboru bratislavského Divadla Astorka Korzo '90. Z prvního manželství s hercem Borisem Zacharem má syna Krištofa. Žije s Petrem Lipovským, který je jejím dvorním textařem. Spolu mají syna Jonáše.

Z recenze na poslední album Do vetra:

„Její písně z posledního alba jsou šálkem horkého čaje, kabátem, který vítr neprofoukne. Jsou takové pro jejich pravdivost, tak jak je pravdivý vítr, všední den či sen. Jsou hřejivým vlněným šálem i stříbřitým ranním mrazem na travách. Jsou druhým dechem osamělých i hostí hledajících, štěstím milované i vírou milujících. Písně zpívané do větru tančícího po krajině.“ www.hudba.vltava.cz

Ema: Prší, je zima, jsem opařená, nemám žádnou společnost a vy mě systematicky ponižujete. Není možný si představit horší dovolenou... (úryvek ze hry)

Prší

Jak se zkouší

Na počátku byla zpráva: 3. července bude mít na Letní scéně Vyšehrad premiéru nová česká hra Evy Prchalové a Adama Krause PRŠÍ. Hrát budou bratři Karel a Marian Rodenovi a Jana Krausová. Zajímalo mě, jak tento nápad vzniknul a jak probíhá zkoušení. Za informacemi jsem se ovšem musela vydat na Skryšov. Zkouší se totiž právě tady, několik desítek kilometrů od Prahy.

A tak jsem se jednoho hodně slunečného dne vydala společně s Adamem Krausem silničkami mezi lesy a poli na usedlost, kde protagonisté hry žijí. Cestou si s Adamem, který právě v divadle DISK absolvoval derniérový týden představení IV. hereckého ročníku DAMU, povídáme o neisté budoucnosti mladých herců, ale také o připravovaném představení. I když dnes je Adam teprve vystudovaný herec, v režii není nováčkem. Svou „režisérskou“ premiéru měl v roce 2009, kdy společně s Karlem Rodenem a Janou Krausovou připravili pro Studio DVA „manželskou“ komedii O lásce. Setkala se s dobrým ohlasem a diváci na ni mohou přijít i toto léto. „Nemám rád takové ty režijní exhibice, víc mě baví herecké divadlo,“ říká Adam a prozrazuje, jak přišel nápad na nový projekt. „Hledal jsem na Karlovo přání nějakou hru, ve které by si mohli společně zahrát bratři Rodenové.“ Při pátrání narazil na dramatickou Evu Prchalovou (která má na kontě už dvě Ceny Alfréda Radoka za původní hry). Nakonec slovo dalo slovo a přímo na objednávku vznikla původní hra s lehkou mystickou zápletkou. Ta pak v diskusi s herci a režisérem doznala určitých úprav, takže je pod ní Adam podepsán jako spoluautor. Na Skryšově nás divoce vítá maďarský ohař Tereška, ale o pozornost se ucházejí i menší pejsci – krysařík a trpasličí pinč. Než oba bratři dokončí práci, zpovídám Janu u kávy. „Moje postava je žena, která přijela do opuštěného hotýlku, aby se tady odreagovala,

a možná našla i někoho blízkého. Narazí tu ale jen na jednoho jezevce, takového introvertního spisovatele, který vůbec nestojí o kontakt.“ Pak se ovšem na scéně objeví ještě jedna postava, jakési alterego spisovatele, zhmotněná postava z jeho knížky. To je ovšem jen východisko příběhu, kde se vzájemné vztahy tří protagonistů stále proměňují a nic není takové, jak se na první pohled zdálo... Adam objasňuje: „Ta hra má více rovin. Pro mě je nejdůležitější ta, ve které se v těch lidech něco tříbí, otevírá se to, co bylo hluboko uzavřené. Ten spisovatel je introvert, žije ve své fantazii, uzavírá se před světem. Je v něm nějaké zranění, a když se objeví jeho druhé já, přenáší na ně své handicap, a pak ho začne vnímat jako konkurenci. Probudí se v něm mužská ješitnost, začne žárlit, situace ho nutí k činu. Cyril je jeho pravý opak. Zatímco Emil v sobě věci zadržuje, Cyril je bez skrupulí a dává je najevo až exaltovaným způsobem. Jsem zvědavý na reakci diváků – někteří tyhle postavy budou vnímat jako dvě tváře jednoho muže, jiní každou postavu zvlášť. A ta ženská postava tam vlastně slouží jako spouštěč toho, co se stane.“

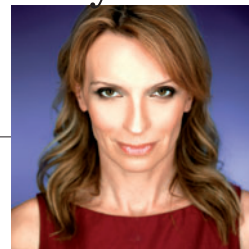
A už přicházejí oba pánové. Usadili jsme se se scénáři venku pod slunečníkem. Karlovi stále zvoní mobil. Tohle je odvrácená strana života populárního herce, pořád si ho někdo žádá... Včera musela být zkouška odvolána kvůli filmování. I když se zkouší doma, kde mají v jízdně vytvořenou improvizovanou scénu, čas na zkoušky se doslova „krade“. Ale premiéra se nemilosrdně blíží. Karel potvrzuje, že hlavní motivací pro tenhle projekt bylo zahrát si společně s bratrem a dodává: „Největší problém je v tom, že co se zdá v textu jasné, při zkoušení na scéně začne vypadat záluďně.“

Vím, že herci nemají rádi, když jim někdo nahlíží do tvůrčí kuchyně. A tak se raději vzdám, aby měli klid a počkám si na premiéru. Navzdory názvu hry jim přeju, aby při představeních na Vyšehradě přišlo na scéně jen jako.

JANA SOPROVÁ

top 10 Ivany Chýlkové

Ivana Chýlková v roli dohazovačky Dolly Leviové bude i v letních měsících svádět starého mládence Horáce Vandergeldera v podání Jaromíra Dulavy a Josefa Cardy. Úspěšný muzikál Hello, Dolly! režiséra Ondřeje Sokola je k vidění v Divadle Hybernii od 1. 7.

1. NEJOBLÍBENĚJŠÍ FILM
Filmy Pedro Almodóvara

2. NEJHORŠÍ ZLOZVYK
naštěstí nemám

3. NEJOBLÍBENĚJŠÍ KNIHA
vždy ta, kterou čtu a nemůžu od ní odejít

4. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROLE
všechny, které hraju jsou moje NEJ

5. NEJOBLÍBENĚJŠÍ JÍDLO
cokoliv, co jsem nevařila já

6. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPĚVAČKA
Szidi Tobias průběžně, nově Zaz

7. NEJTEŽŠÍ PRÁCE
jakákoliv, která mě netěší

8. NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO
kdekoliv, kde jsem se svými blízkými

9. NEJOBLÍBENĚJŠÍ HERECKÝ KOLEGA / NEJČASTĚJŠÍ HERECKÝ KOLEGA těch je

10. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPŮSOB RELAXACE
thajské masáže

V rámci naší módní rubriky vám představujeme kostýmy ze hry Patrika Hartla *Soukromý skandál*. Herce do této světové premiéry uváděné v Divadle Palace od 19. června oblékla kostýmní výtvarnice Simona Rybáková. O komentáře jsme požádali **Anit**, šéfredaktorku módního serveru **fashionbook.cz**

fashion

Kryštof Hádek jako Erik

junior PR manažer mobilního operátora
Postava, kterou Kryštof ztvárňuje, má nošení obleku přímo v popisu práce. Manažerský kostým, který má talentovaný herec na sobě, mu dobře sedí, lesklý materiál se snaží dodat formálnímu dress-codu nádech nenucené extravagance. Tmavý monolit rozbíjí pruhovaná kravata s proužky, nejdůležitějším doplňkem jsou ale boty. Kryštofa chválíme za jejich klasický tvar i dokonalý lesk.

Eva Holubová jako Lada Schwarzová

ředitelka PR divize mobilního operátora
Eva představuje manažerku na vrcholu kariéry, je jasné, že posledním módním trendům holdovat prostě nemůže. Je důležité, aby vypadala elegantně, důstojně a vzbuzovala respekt, což se Simoně Rybákové povedlo. I přes seriózní stejnokroj vyniknou herečiny štíhlé nohy, ačkoliv sukně zůstává v předepsané délce těsně nad kolena.

Maroš Kramář jako Prof. MUDr. Karel Schwarz

Ladin manžel, přední český virolog
Sice se nejedná o žádnou přehlídku do sebe zahleděného módemana, ale líbí se nám kombinace manšestrového saka, světlé košile a čemého svetru. Takovým outfitem nemůže muž nic zkazit, zvlášť když celý look okoření retro brýlemi s kostěnými obroučky. Tento vzhled evokuje filmy Woodyho Allena nebo profesora americké univerzity, za což Marošovi dáваме palec nahoru!

Kristýna Fuitová Nováková jako Táňa

Erikova žena dokončující doktorát z anglické a americké literatury na FF UK
Jednoduchý volnočasový outfit, kde hlavní pozornost na sebe strhují stále populární válenky. Chvályhodné je, že zbytek outfitu je ponechán v tlumených, přírodních tónech. Kabelka hezky ladí s pláštěm a potiskem na botách, úzké džíny a nenápadné tričko s potiskem jsou víkendovou klasikou. Takové oblečení si s přehledem může dovolit jen mladá dívka/žena.

Alexander Hemala jako moderátor televizních novin

Saša Hemala je ikona sama o sobě. Moderátorská, nikoliv módní. Jakýkoliv extravagantní výstřelek by proto na něm působil naprosto nepatřičně. Šedivý oblek je jeho poznávacím znamením, kdyby ho na sobě neměl, s mediálním světem by nebylo něco v pořádku.

Na Letní scénu Vyšehrad
zavítá letos také jedna
z nejoblíbenějších českých
hereček s legendárním
představením Vrátiš se ke mně
po kolenou. Iva Janžurová
v tomto roce oslavila významné
životní jubileum a je stále
v jednom kole. Zastihli jsme
ji krátce před premiérou
Konce masopustu v Národním
divadle...

Nenápadně se vzdálit...

Byly pro vás oslavy narozenin dobou bilan-cování, nebo na takové myšlenky nemáte při své vytíženosti čas?

Abych pravdu řekla, nějaký čas se tu a tam našel, ale v podstatě ho vždycky zaplnily starosti. Média se rozhodla tyhle narozeniny oslavit se mnou, takže nepřetržitě dmčel telefon a já jsem stále musela něco organizovat – co kde řeknu, abych byla naličená a oblečená na focení. Do toho zkoušení v Národním. Přiznám se, že jsem si tak velký třesk nepředstavovala. Pořad složený z vystoupení gratulantů, kteří mi přinášeli dárky před kamerou, jsem si chvílemi docela užívala, o to větší bylo zklamání a lítost, když z přenosu vystříhli lidi, které mám ráda a vážím si jich – jako Igora Bareše, Vladimíra Javorského nebo pana profesora Höschla. Cítila jsem pak nutnost telefonovat „postiženým“, abych se omluvila.

Na Vyšehradě budete v létě hrát společně s vaším životním partnerem Stanislavem Remundou hru Vrátiš se ke mně po kolenou. Pokud se nemýlím, hrajete ji už téměř čtvrt století. Můžete zavzpomínat, jak vznikla a kde všude jste ji hráli?

Pokud si vzpomínám, hrajeme ji už od roku 1986 nebo 1987, to je dlouho. Byla to naše čtvrtá nebo pátá autorská komedie. Nejprve jsem vstoupila do našich autorských projektů jako textařka písniček a zároveň autorka melodií, které mi pak profesionální muzikant zaznamenal a udělal aranžmá. Tahle komedie byla původně pro šest lidí. Ústřední rekvizitou byl obrovský lodní kufr „po babičce“ na kolečkách. Kufr vyrobil můj bratr, který později alternoval s Otakarem Brouskem rolí mého cítele Bohouška, který se do kufru schová před mým manželem. Kromě mého muže, který cítele v kufru odveze na nádraží, se v komediálních zápletkách objevily další tři postavy – Bohouškova žena, konduktér vlaku a ještě jedna dáma. Moje postava se v řadě převleků snaží osvobodit uvězněného cítele. Pečlivě jsme pracovali na tom, aby byly gagy dokonalé, často jsme se dohadovali i přeli o to, co tam má být a co nemá. Můj muž píše skvělé dialogy, ale na logice mu příliš nezáleží, já jsem naopak puntičkářka, takže chci, aby každý gag byl pravdivý. Přišli jsme na společnou řeč, jezdili hodně po republice, hráli často i dvakrát denně, už ani nemůžu uvěřit, že jsem to při

Toto je můj bratr.
Je trochu blázen.
A tohle je jeho domeček na rybaření.

angažmá v divadle a natáčení zvládala. Těch komedií našeho rodinného spolku bylo samozřejmě víc, ale „Kolena“ jsou asi nejoblíbenější. Jednou jsme dostali pozvánku od krajanů v Americe, kteří si přáli právě tuhle komedii. Pro pořadatele ale bylo šest lidí moc. Hru jsme poprvé přepsali pro tři herce. Dalším problémem byl kufr. Bratr vyrobil nový skládací, do kterého se balila spousta trubek na de-

koraci a taky sedátko uvnitř. Dělal si starosti, co nám řeknou na letišti, a na mně tehdy sestoupil jako na svatou Janu hlas shůry, který mi pomohl situaci vyřešit. Hlas mi pošeptal, abych řekla: „This is my brother, he is little foolish. It is his small house for fishing...“ (Toto je můj bratr. Je trochu blázen. A tohle je jeho domeček na rybaření). Na letišti se skutečně zeptali, takže jsem ty věty vyslovila, a oni nás opravdu bez komplikací pustili. Tak jsme projeli Ameriku – bylo to dvanáct stací po USA a Kanadě: New York, Chicago, Detroit, Toronto. Rok nato jsme jeli na západní pobřeží, ale to už jsme směli být jen dva. Verzi pro dva jsme vyzkoušeli v Londýně, v Kulturním středisku, na improvizovaném pódiu ze dvou sražených stolů. Diváci se úžasně bavili, přibýlo napětí, jestli ze stolů nespadnou... S podruhé přepsanou komedií jsme jeli od Vancouveru po Los Angeles. Zjistili jsme, že hra dobře funguje a po návratu jsme se rozhodli, že budeme nadále hrát jen ve dvou.

V zatím poslední a mé oblíbené hře „Pudl a Magnolie“ jsme na jevišti tři.

Třeba by
bylo rozumné
s divadlem skončit,
pomalu a nenápadně
se vzdálit.

vzpomenout některé oblíbené role?

Na všechno už se nepamatuji. Ale ráda vzpomenu například na Lištičky Lillian Helmannové nebo O'Neillův Měsíc pro smolaře, obě v režii mého muže. Nebo na Williamsovu Báječnou neděli v parku Creve Coeur, kde jsem hrála s Eliškou Balzerovou a Danou Kolářovou. Slavná byla

inscenace Přišel na večeri s Mildou Kopeckým. A nemůžu zapomenout na Rozhovor v domě Steinových o nepřítomném panu Goethovi, dvouhodinové monodrama, krásná práce, parádní číslo. Do Národního divadla jsem nastoupila do takové náhodné situace. Dvě herečky předváděly režiséru Hudečkovy veselé gag – tělnaté objetí, jedna z nich upadla a zranila se, takže byl potřeba záskok. Byla to Fidlovačka a už během zkoušení jsme se dohodli na angažmá. V Národním jsem si zahrála spoustu rolí klasického repertoáru – Kláskovou v Lucerně, Šestákovou v Paličově dceři, Iris ve hře Ze života hmyzu. Pak jsem měla takové šťastné představení na Nové scéně – Deník

ničemy, podle Ostrovského hry

I chytrák se spálí. Důležitá pro mě byla i postava Winnie ve Šťastných dnech v režii Michala Dočkalá, který v té době poprvé hostoval v Národním. Na festivalu v Soči mě tehdy zpovídala jedna uznávaná kritička, a když jsem se zmínila o téhle roli, nevěřila tomu a říkala, že leckteré světové herečky ji začaly zkoušet, ale nedozkoušely. Takže jsem se cítila polichocena, že já jsme to zvládla. Obnovené Stavovské divadlo se otvíralo Topolovou hrou Sbohem, Sokrate, kde jsem hrála jemně zmatenou ženu Jirkovi Kodetovi. Pak tu byla ještě Alžběta v Marii Stuartovně, kde na mě spadla kulisa – tím se inscenace stala proslulou. A do dneška hraju v takovém hezkém představení izraelské autorky, Mikve.

Můj muž píše
skvělé
dialogy,
ale na logice mu
příliš nezáleží,
já jsem naopak
puntičkářka, takže
chci, aby každý
gag byl pravdivý.

V době našeho rozhovoru máte před sebou premiéru Topolovy hry Konec masopustu. Vim, že tahle hra je pro vás jistým způsobem osudová.

Je to tak. Ve svém prvním angažmá v Liberci jsem si v ní zahrála mladou Marii. Na představení se přijeli z Prahy podívat Luboš Pistorius a Jaroslav Dudek. Asi jsem se jim líbila, protože mi nabídli angažmá na Vinohradech. Teď jsem se dostala k postavě paní Pražky, a jen doufám, že tohle představení v režii J. A. Pitínského bude hezké.

Co vám v současné době dělá radost?

Dan Bárta mi k narozeninám jedním dechem přál hodně dobré práce a hodně odpočinku. Ale to si protiřečí. Když má člověk hodně práce, tak i ten čas, kdy práci uniknete a říkáte mu volný, volným není. Jako by v mé hlavě někdy nezbyvalo místo pro mě samotnou. Třeba by bylo rozumné s divadlem skončit, pomalu nenápadně se vzdálit. Role paní Pražky by se tak trochu dala chápat. Mám sice domluvenou ještě jednu roli na příští sezonu, ale pak už bych chtěla z formálního angažmá odejít.

Banalita někdy může být pro život rozhodující

Stýská se vám po slovenštině? Chcete zažít herecký koncert dvou charismatických slovenských herců? Pak právě pro vás je určeno představení Na fašírky mi nesiahaj, které se bude hrát na Letní scéně na Vyšehradě. Ani komedie, ani drama, ani tragédie, ani muzikál, ale rozhovory... A co nám o tom prozradí Milan Lasica?

Žánr scénických rozhovorů vám velmi sedí. Vzpomínám na to, jak jsem na sklonku 60. let viděla v Činoherním klubu vaše představení s panem Satinským Ktosi je za dverami. Navazuje na něj váš nový projekt Na fašírky mi nesiahaj?

Nenavazuje, protože už tu není Satinský... Představení Na fašírky mi nesiahaj je inspirováno jedním textem ruského komika Jevgenije Griškovce, ale inspirace je to dosti vzdálená. Jedná se o rozhovory dvou tzv. průměrných občanů na různá témata. Myslím, že humor spočívá hlavně v tom, jak přemýšlejí, jak se snaží chápat věci „filozoficky“. Zařadil jsem tam i jeden dialog, který jsem dělal s Julom. Jmenuje se Telefon, a jde o telefonický rozhovor. My jsme tuhle scénku se Satinským hráli s určitými přestávkami asi třicet pět let.

Griškovcovy hry jsou poloimprovizované, takže předpokládám, že prvky improvizace uvidíme i ve vašem představení?

Samozřejmě, improvizace byla přítomná už při zkouškách a je přítomná při každém představení, při každé repríze. Protože já jsem na takový typ divadla zvyklý, vyrůstal jsem v tom. Zkrátka, mám ho rád.

Někteří recenzenti se zmiňovali i o aktuálních politických narážkách...

Ano, původně tam takový moment byl, mezi dialogy jsme potřebovali něco vložit, a tak v jedné mezihře byl takový sestřih z výroků našich politiků. Ale zjistili jsme, že tyhle televizní momentky velmi rychle stárnou. Tak jsme od toho upustili. Teď jsou tam místo nich dva písničkové klipy.

Nevařím.

A to je jeden z důvodů, proč se neobjevuju v televizi. Protože teď všichni herci v televizi buď vaří, nebo vystupují v seriálech.

Takže aktuálnost z představení vypadla, ale vůbec mi to není líto.

V ohlasech jsem často narazila na slovo „banalita“. Ti dva protagonisté prý rozmlouvají především o banálních věcech. Jak se díváte na banalitu vy sám – v životě?

Banální věci jsou velmi důležité. Zvláště pro takový typ lidí, jaké hrajeme s Milanem Kňažkem v tomto představení. Dokonce oni sami považují banalitu za něco mimořádného – a v tom je také

jistý humor. Ptáte-li se mě na banalitu v životě, myslím si, že s tímto pojmem je třeba zacházet opatrně. Je to trochu podobné jako s kýčem – všichni tvrdí, že kýč je třeba odsoudit, ale nikdo vám už neřekne, co to vlastně je. Každý si pod tím představí něco jiného, něco, co se mu nelíbí. Banalita je věc, která nás provází životem tak často, že ji právě z toho důvodu považujeme za banální. Ale někdy může být pro život rozhodující.

Vytváříte tedy na scéně dvojici, v níž je jeden chytřejší, dotahuje pointy, a druhý je takový hlupáček, který mu narává na směch?

Není to úplně přesné. Myslím, že i ten zdánlivě chytřejší se nakonec ukazuje jako nepřiliš důvtipný. Spíše tu chytrost předstírá, protože má šanci se odpíchnout od slov svého partnera. Takže je to velmi relativní, kdo je v tomto případě chytrý a kdo méně.

Zatím jsme se nesetkali s tím, že by lidé nerozuměli.

Jen v jednotlivostech, ale to je stejné jako před čtyřiceti lety. Kdysi to bylo třeba slovo ťava (velbloud).

Po rozdělení Československa se tvrdí, že slovenština se stává pro Čechy méně srozumitelnou. Nesetkáváte se s tím? Nebojíte se, že lidi nebudou rozumět slovním gagům?

Zatím jsme se nesetkali s tím, že by lidé nerozuměli. Jen v jednotlivostech, ale to je stejné jako před čtyřiceti lety. Existují slova, která diváci neznají. Kdysi to bylo třeba slovo ťava (velbloud). Pro jistotu prozradím, že fašírky jsou karbanátky. Ale v podstatě v principu rozumějí všemu, a baví se stejně jako slovenští diváci. Takže jazyková bariéra neexistuje.

Hra má zajímavý název. Můžete ho objasnit?

Mohu. Původně se to mělo jmenovat Rozhovory. Koncem roku 2009 bylo výročí něžné revoluce, a tehdy se v televizi a různých institucích vedly

rozhovory na toto téma. Tajemník mého divadla mě upozornil, že si lidé možná budou myslet, že to budou rozhovory na téma „vzpomínky na něžnou revoluci“. Protože Milan Kňažko byl jejím aktivním účastníkem. Tak jsme zvolili název Na fašírky mi nesiahaj, což je v podstatě věta vytrhnutá z toho představení. Bylo to takové rychlé rozhodnutí. Možná to někomu připomene názvy bulvárních her, ale my jsme se nad tím tehdy nijak zvlášť nezamýšleli, ani nám to nevadilo.

Když jsme u těch fašírek – vaříte?

Nevařím. A to je jeden z důvodů, proč se neobjevuju v televizi. Protože teď všichni herci v televizi buď vaří nebo vystupují v seriálech. Já ani v jednom nefiguruju.

Vaření

Letní recepty osobností. Co jedí slavní.

Herec a také gurmán Mojmir Maděrič bude i v létě v Divadle Hybernaria řídit vyhlášený podnik Harmonia Garden a obsluhovat vybranou společnost, ve které nebudou chybět Ivana Chýlková, Yvonne Přenosilová, Nad'a Urbánková, Jaromír Dulava, Kryštof Hádek a další.

O prázdninách budete hrát Hello, Dolly! již popadesáté. Vaše role, stejně jako role Ivany Chýlkové, je bez alternace, můžete se ještě těšit? Není to rutina...

V žádném případě! Na tohle představení se všichni moc těšíme. Při zkoušení byla skvělá atmosféra, která zůstala i na představení. Parta, která se tady sešla, se málokdy a málokde vidí, a tak si myslím, že výsledek je znát.

Vím, že Dolly není vaše první muzikálová zkušenost, ale jak jste se vyrovnal s typicky muzikálovými disciplínami, jako je zpěv a tanec?

Já pocházím z muzikální rodiny. U nás se vždycky zpívalo a muzicírovalo. Tancoval jsem od malička a v roce 1973 jsem zvítězil v krajském kole soutěže ve společenském tanci kategorie E (jive, cha-cha, polka, waltz), takže jaké vyrovnávání se?

Čím se Dolly liší, tedy pokud se liší, od ostatních v Praze uváděných muzikálů...

Asi nejhlavnější věcí je, že zpívají a hrají herci, a ne zpěváci.

V představení Hello, Dolly! hrajete vrchního číšníka Rudolfa v restauraci Harmonia Garden. Servírujete tam hlavní hrdince v podání Ivany Chýlkové krocana. Co byste jí uvařil Vy sám? Můžete nám dát recept...

Jelikož je léto a často se griluje, nabídl bych grilované tvarůžky (syrečky):

RECEPT Grilované tvarůžky (syrečky)

Ingredience:

Jedno balení olomouckých tvarůžků
15 dk g anglické slaniny
Trojbal: vajíčko, mouka, strouhanka, ½ dcl piva
šlehačka a borůvkový kompot na zdobení

Syreček zabalíme do plátku anglické slaniny. Poté obalíme v trojbalu (při šlehání vajíčka přidáme trochu piva). Grilujeme na prudším ohni. Podáváme se šlehačkou a borůvkovým kompotem. Bomba!

Zpěvačka s polsko-kubánskými kořeny Yvonne Sanchez vystoupí na Letní scéně Vyšehrad 5. srpna a nabídne koktejl jazzu, bossanovy i groove. Nám nechala nahlédnout do přípravy své desky a přidala jeden originální letní recept.

V rámci METROpolitního léta hereckých osobností budete první vystupovat v hudebním programu pod širým nebem. Jak se cítíte v pleněru?
Nejlíp!

Co chystáte nového, kdy bude deska?

Deska bude, možná dokonce dvě. Otázka zní kdy? Teď zrovna se nacházím uprostřed kreativního procesu. Několik posledních měsíců píšu a skládám nové věci a chci je natočit s mojí stálou fantastickou kapelou. Bohužel patřím k lidem, kteří ke kreativitě potřebují dobrou náladu, klid a hezké počasí. Stres a nucení se jen proto, že něco musíte, i když na to nemáte vůbec náladu, v mém případě nic dobrého nepřinese (možná velmi pochmurné a smutné písničky). Jsem melancholický optimista, tak v tvorbě může být trochu „bolesti“, ale musí být i naděje. „Waiting for better weather“, tak se jmenuje jedna z mých nových skladeb. Kdy bude deska? To záleží na počasí!

Kromě toho už nějakou dobu spolupracuji s brazilským kytaristou žijícím v Mnichově Pedrem Taglianím. A tak mne napadlo natočit na koncertě live desku. Jen dua s kytarou a bossanovy skladatele Toma Jobima, kterého zbožňuji. Víc než před deseti lety jsem zpívala jeho bossanovy ve svém Brazilian Mood projektu a vždy jsem chtěla tu nádhernou a tak subtilní a delikátní hudbu natočit. Tak to udělám teď! A pokud tomu bude přát slunce, tak vyjde v listopadu, akorát když začne být taková zima, že to světlo a teplo, které ta hudba v sobě obsahuje, budeme všichni potřebovat! Ta hudba TO v sobě má! Pedro to tam dá! A já doufám taky!

V rámci dalších koncertů na Vyšehradě zahraje i Dan Bárta s Robertem Balcarem, Szidi Tobiasem, Lenka Dusilová, nebo mladá zpěvačka

a herečka Berenika Kohoutová. Potkala jste se s někým z nich už někdy? Zajdete na někoho?

S Danem Bárto a Robertem Balcarem jsem několik let spolupracovala. Lenku Dusilovou také znám a uchvátil mě její poslední sólový koncert v rámci akce Proti Šedi v galerii DOX. Pokud budu mít čas, ráda se podívám na všechny koncerty.

Mohla byste dát našim čtenářům nějaký recept na vaše oblíbené jídlo? Polské či kubánské?

Něco rychlého, malého a relativně light, něco jako tapas. Mám trochu problém s určením množství jednotlivých ingrediencí, protože to vždy dělám podle oka a chutí. Dám raději dvě varianty.

RECEPT Little Exotic chicken a la Sanchez

ingredience I. varianta

500 g kuřecích prsou
sůl, pepř, olivový olej, smetana

1 svazek bazalky
60 g buráků – nesolených
30 g másla
1 lžice sójové omáčky
2 lžice kremžské hořčice
1 lžice čerstvě vymačkané citronové šťávy
1 lžice zeleného pepře

ingredience II. varianta

500 g kuřecích prsou
sůl, pepř, olivový olej, smetana

1 svazek koriandru
60 g mandlí bez slupky, osmažených na másle, posypaných skořicí
30 g másla
1 lžice sójové omáčky
1 lžice delikátnější hořčice
2 lžice čerstvě vymačkané limetkové šťávy
1 malá chilli paprička bez semínek nebo dva stroužky česneku

Omyté kuře rozklepnete neostrou stranou paličky. Potom jej nakrájíte na proužky, cca 4 cm široké a 10 cm dlouhé, osolte a opepřete. Bazalku nebo koriandr (podle varianty) umyjete a nasekejte. V plastové nádobě pak spolu s dalšími ingrediencemi (podle varianty) rozmixujete. Vzniklou pastou potřete kuřecí kousky a potom těsně srolujete a propíchnete párátkem, aby držely. Na troše olivového oleje prudce osmažte z obou stran, přikryjte pokličkou a na mírném ohni vařte cca 10 min. Do vzniklé omáčky můžete přidat 2 až 3 lžice smetany. Hotovo. Je to spíše předkrm nebo chuťovka, ale může být podáváno i jako hlavní chod, např. s divokou rýží a rattatouille. Dobrou chuť!

Na začátku každé hry je autor. Bez něj by totiž herci neměli co hrát. Pro autora je ovšem tvůrčí rozpoložení lehce schizofrenní. Žije ve dvou světech – v reálném, a dramatickém. A je-li autor současně i režisérem, pere se v něm spousta různých postav. Jak se s tím vyrovnává Patrik Hartl?

Vždycky mě přitahovaly starší ženy

Odkud přišel nápad na hru **Soukromý skandál**? Do jaké míry se inspirujete skutečností?

Pochopitelně mě inspiruje realita, ve které žiju. Ale málokdy se nějak konkrétněji promítá do příběhů, které vymýšlím. Baví mě si vymýšlet a hrát si s představami, co by se mohlo stát, kdyby... Baví mě to víc než konkrétně reflektovat skutečnost. Takže ani *Soukromý skandál* není založen na příběhu, který by se někdy skutečně stal. Je ale inspirován dobou finanční krize, kterou prožíváme (myslím, že ještě zdaleka neskončila). I já sám jsem pocítil její vliv. Filmoví i televizní producenti jsou teď výrazně opatrnější, mnoho zajímavých projektů bylo zrušeno a vyhlídky nejsou zatím optimistické. A protože nejeden z mých kamarádů musel v průběhu posledních dvou let řešit finanční problémy, které byly s krizí spojené, začal jsem se bavit vymýšlením příběhu o mladém manažerovi, který v krizi přecenění své schopnosti, dostane se do potíží a rozhodne se je řešit naprosto nestandardní cestou. A protože mám rád nadsázku a provokativní humor, zasadil jsem příběh do období celosvětové pandemie viru upřímnosti. Takže je o vlastně tak trochu sci-fi. Nebo spíš popkulturní hříčka.

Jak vlastně pracuje dramatik? Uložíte si přesný počet stránek, které musíte napsat za den? Nebo píšete nárazově?

Napřed poměrně dlouho o hře jen přemýšlím. Třeba několik měsíců. Bavím se vymýšlením zajímavých situací, které nějak zpracovávají určité téma, ale vzájemně třeba vůbec nesouvisí. Teprve když takto zmapuju, jestli mě téma skutečně zajímá a baví, začnu systematictěji uvažovat o stavbě konkrétního příběhu. A až tuším, jak by se mohl ten příběh konstrukčně vyvíjet, začnu teprve psát. Napřed scénosled, který přehledně obnažuje dramatickou kostru vyprávění. A až potom dialogy. Ve fázi psaní dialogů pracuju každý den dopoledne a nutím se psát, i když nemám chuť. To trvá tak tři měsíce a hra je napsaná. Pak ji opakovaně reviduju a snažím se vychytat chyby. A pak si po určitém časovém odstupu hru znovu přečtu a znovu ji upravuju. Někdy víc, někdy méně...

Soukromý skandál jsem napsal už před rokem a v průběhu posledních měsíců jsem ho ještě několikrát pozměnil. Kdybych ale psal, jen když mám chuť, nejspíš bych nikdy žádnou hru nedokončil.

s tím, že převedu na scénu hru tak, jak je napsaná. Nejsem dokonalý autor, který ze sebe vytlačí jen samé perly. Jakmile cítím novou inspiraci nebo odhalím skrytý problém textu, bez skupulí provádím změny. A dobré nápady herců jsou vždycky příjemným obohacením.

Vztahy mezi mladším mužem a starší ženou jsou ve většině literárních děl spíše zesměšňovány nebo považovány za vypočítavé z obou stran. Přitom mám pocit, že v reálném životě takové vztahy celkem dobře mohou fungovat. Co si o tom myslíte vy?

Vždycky mě přitahovaly starší ženy. A ještě víc mě přitahovaly, pokud měly nějakou funkci. Třeba učitelky. O těch se mi v jistém věku docela často zdálo. Vzpomínám si na tělocvikářku v osmé třídě na základní škole. Ta nosila takové trenýrky a trička, že mi bylo úplně fuk, že je jí o dvacet let víc, než mě. To bylo žihadlo. Obávám se ale, že kdybych ji ve stejných trenýrkách a tričku viděl dnes, už by mi to tak žhavě asi nepřipadalo. Život je prostě v tomto ohledu především k ženám krutý.

Ve hře se šíří nákaza virem upřímnosti. Obecně se tvrdí, že upřímnost je dobrá vlastnost, tady ovšem způsobí pohromu... Tak co – upřímnost ano nebo ne?

Kdybychom byli všichni za všech okolností naprosto upřímní, byla by to katastrofa. Celá civilizace je založena na tom, že pokud není autentická emocionální reakce člověka žádoucí a vhodná, měl by ji potlačit. Malé děti se třeba ve vztahu občas svíjí v hysterických křečích na zemi v hračkářství, když jim rodiče odmítnou koupit hračku. Kopou do maminky a koušou. Představte si, že by totéž dělali dospělí. Ta představa mě zaujala. Každý člověk se mnohokrát denně ocitne v situaci, kdy má sto chutí říct jinému člověku něco zcela jiného, než ve skutečnosti řekne. A myslím, že většina lidí je ráda, že je společnost založena na této autokontrolě. Je ale zábavné představit si, co by v jistých choulostivých situacích způsobil virus nekontrolované upřímnosti.

Vždycky mě přitahovaly starší ženy. A ještě víc mě přitahovaly, pokud měly nějakou funkci. Třeba učitelky.

Nakolik si rozumí autor s režisérem ve vás? Když napíšete text, trváte na něm, nebo jste ochoten jej jako režisér proměňovat, inspirovat se nápady herců?

Není pro mě jednoduché režírovat vlastní texty. Autorsky mě to sice velmi těší, protože ve vlastní režii mám příležitost scénicky vytvořit kompletně vlastní svět a jsem velmi svobodný, ale není to snadné. Jako režisér sám na sebe jako na autora často nadávám a velmi důsledně se snažím zpracovávat text, jako by byl cizí. Pokouším se dbát na nezbytný dialog (často konflikt) mezi autorem a realizátorem. Protože jinak by prostě inscenace nebyla dost dobrá. Nemůžu se spokojit

metropolitní léto hereckých osobností 2011

Příloha Deníku METRO

Připravilo Studio DVA, materiály Jana Soprová, Tomáš Přenosil

Autoři fotografií: Ctibor Bachratý, Tomáš Beran, Patrik Borecký, Lenka Hatašová, Kylián Havlíček, Pavel Kolský, Kamila Polívková, Jana Soprová, Valentina Stoycheva, Petr Šimíček

Grafické zpracování: Deník Metro – Kristina Uhlíková

Kontakty: www.studiodva.cz, e-mail: studiodva@studiodva.cz

S NÁMI JSTE DIVADLU BLÍŽ

metro®

**PARTNER METROPOLITNÍHO LÉTA
HERECKÝCH OSOBNOSTÍ 2011**

Producent:

Michal Hrubý

STUDIO DVA

Exkluzivní televizní partner:

nova

Hlavní mediální partneři:

metro®

Radiožurnál
ČESKÝ ROZHLAS 1

Partneři:

marianne

houser

radio
city
93.7 fm

railreklam

superboard.cz

STUDIO
GAT

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

Žena.cz